

AUTOASI-KETJUN JA PAKOLAISAVUN YHTEISTYÖ AUTTAA ITSENÄISEEN ELÄMÄÄN SIERRA LEONESSA

Pako^{Suomen}aisapu

50 UUTTA AUTOMEKAANIKKOA VALMIINA ITSENÄISEEN ELÄMÄÄN

Suomen Pakolaisavun ja Autoasi-ketjun yhteistyö Sierra Leonessa jatkuu hyvin tuloksin. Toukokuussa 2014 valmistuneet automekaanikot ovat päässeet hyvään alkuun töissään ja saivat nyt start-up-tuen Suomen Pakolaisavulta ja Autoasi-ketjulta.

Syyskuussa 2015 alkoi uuden mekaanikko-opiskelijaryhmän koulutus. Tällä kertaa joukossa on kaksi aivan erityiset haasteet voittanutta opiskelijaa.

KOULUTUS ANTAA EVÄÄT ELÄMÄÄN

Toukokuussa 2014 valmistuneiden automekaanikkojen tilanne näyttää valoisalta. Suomen Pakolaisapu haastatteli valmistuneita kesä-heinäkuussa. Vastaukset puhuivat puolestaan: 33 eli 69 % mekaanikoista ilmoitti ansaitsevansa nyt vähintään 10 000 leonea (2 USD) päivässä. Summa riittää Sierra Leonessa yhden ihmisen perustarpeiden täyttämiseen päiväksi. Lopuista haastatelluista 13 tienasi 5 000 - 10 000 leonea päivässä. Haastatelluista kaksi oli sairastunut ebolaan, mutta selvinnyt hengissä. Molemmat heistä odottivat tilaisuutta aloittaa työt.

START-UP-TUKEA UUSILLE MEKAANIKOILLE

Koulutuksen hyödyn kasvattamiseksi Suomen Pakolaisapu ja Autoasi päättivät antaa mekaanikoille start-up-tukea. 50 oppilasta sai työkalupakin ja 13 koulutuksen ajokorttia varten. Näin oppilaat kertovat suunnitelmistaan:

"Olen osa-aikatyössä Ram Kamara Enterprisesillä, Kailahunissa. Osastoni on mekaanikkopalvelut. Ansaitsen 300 000 leonea kuussa. Elätän nyt vaimoni ja kolme lastani, jotka käyvät koulua. Tulevaisuudessa aion perustaa oman työpajan." - Musa Lamboi

"Olen oppinut ajotaidon vanhemman veljeni tuella Tikonkossa. Osaan nyt ajaa melko hyvin. Tämä taito yhdistettynä työkaluihin on suuri etu työmarkkinoilla. Suuri kiitos tukijoilleni." - Ansumana Swaray

"Työskentelen Hondan autokorjaamossa Bo:n kaupungissa. Minulle on tärkeää, että hoidan nyt itse omat ruoka- ja vaatekuluni. Teen kovasti töitä kerätäkseni rahaa perustaakseni moottoripyöräkorjaamon Bo:n kaupungin 2. kaupunginosaan, jossa sellaista palvelua ei vielä ole. Saamani työkalut auttavat minua rahoituksen keräämisessä." - Ibrahim Bockarie

YHDENVERTAISET MAHDOLLISUUDET KAIKILLE

Syyskuun alussa alkoi 30 uuden mekaanikko-opiskelijan koulutus. Tänä vuonna mukana on kolme liikuntarajoitteista opiskelijaa, joista kaksi kertoi elämästään ja suunnitelmistaan.

Sheku Kamara, 20 vuotta

"Asun vanhempieni luona ammattikoulun lähellä. Isäni ei pysty enää työskentelemään, mutta äitini tekee pientä myyntiä työtä kadun varrella ja elättää meidät sillä. Minulla on myös kolme pikkusiskoa ja kolme pikkuveljeä.

Sairastuin kuusivuotiaana ja olen sen jälkeen joutunut käyttämään kävelykeppejä. Jaloissani ei ole enää voimaa kävellä. En tiedä, mikä sairaus tämä on. Nykyisin minulla on onneksi tämä pyörätuoli. Olen käynyt yhdeksän luokkaa koulua. Odotan automekaanikon koulutusta kovasti. Uskon pystyväni osallistumaan kaikkiin automekaanikon töihin. Kuljen ammattikoululle joko pyörätuolilla tai mopotaksilla. Unelmani on, että voisin valmistuttuani perustaa oman pienen korjaamon."

Moriba Ballay, 32 vuotta

"Minulla on yksi vaimo ja kaksi lasta, 3- ja 5-vuotiaat. Olen elättänyt perhettämme vaimoni kanssa käymällä pientä kadunvarsikauppaa. Myimme pääasiassa tupakkaa. Koulutukseni ajan vaimoni jatkaa myyntityötä yksin. Jalkani olivat normaalit 15-vuotiaaksi asti. Sitten aloin saada flunssan tapaisia oireita ja jalat menivät heikoksi. Nykyisin pystyn liikkumaan kävelykepin kanssa, sillä jaloissa ei ole kipuja. Olen käynyt koulua seitsemän luokkaa. Ammattikoulun jälkeen haluaisin perustaa oman pienen korjaamon. Haluaisin korjata ennen kaikkea generaattoreita."

Syyskuussa 2015 alkoi 30 uuden oppilaan automekaanikkokoulutus ja mukana on kaksi liikuntarajoitteista oppilasta, Sheku Kamara ja Moriba Balla, joilla molemmilla on toiveena perustaa oma korjaamo.